

opusdei.org

Thư Đức Giám quản - tháng 4 năm 2013

Đức Giám quản suy gẫm về sự Phục sinh, và đề nghị chúng ta “tiếp tục đem lòng bác ái của Chúa Kitô đến môi trường nơi chúng ta làm việc, quan tâm đến đời sống siêu nhiên và vật chất của tha nhân.”

22-10-2013

Các con thân mến,

Nguyện xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con của Cha!

Chúng ta vừa chứng kiến một giai đoạn cực kỳ quan trọng trong đời sống của Giáo Hội qua cuộc bầu cử Đức Tân Đức Giáo hoàng mới đây. Cũng như trong tất cả những sự kiện tương tự, chúng ta thấy tác động của Đấng Bảo Trợ, như Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI từng khẳng định lúc bắt đầu sứ vụ của mình: "Giáo Hội thật sống động – đây là kinh nghiệm của những ngày này. [...] Giáo Hội trẻ trung. Giáo Hội mang trong mình tương lai của thế giới, vì vậy Giáo Hội cũng chỉ cho mỗi chúng ta con đường hướng về tương lai. Giáo Hội sinh động và chúng ta thấy điều đó: chúng ta sống trong niềm vui mà Chúa Phục Sinh đã hứa với chúng ta." [1]

Trong Opus Dei, chúng ta đã đón nhận việc bầu chọn Đức Giáo Hoàng Phanxicô trong niềm vui to lớn, hiệp nhất với toàn thể Giáo Hội. Cuộc bầu chọn này đã đem lại sự gia tăng về tính linh thánh và những mong muốn canh tân mới. Lễ Thánh Giuse,

ngày mà Đức Tân Đức Giáo Hoàng long trọng khởi sự sứ vụ Mục tử tối cao trên Hội Thánh toàn cầu, là một bằng chứng cụ thể cho chúng ta thấy rằng Thiên Chúa, Mẹ Rất Thánh của Người và Người Cha Thánh Thiện của Người luôn chăm sóc Hội Thánh. Hiền Thê của Chúa Kitô không bao giờ bị lẻ loi giữa những bất ngờ và những biến động trong sự tồn tại của mình.

"Thánh Giuse đã sống ơn gọi làm người bảo vệ Đức Maria, Chúa Giêsu và Giáo Hội như thế nào?", Đức Thánh Cha Phanxicô tự hỏi, và Ngài đã trả lời: "Trong sự chú tâm không ngừng đến Chúa, mở lòng ra với tín hiệu của Chúa, sẵn sàng theo kế hoạch của Chúa chứ không theo kế hoạch của mình; đó chính là điều Chúa yêu cầu Đavít [...]. Thiên Chúa không muốn một ngôi nhà do bàn tay con người làm nên, nhưng Người muốn sự trung thành với Lời và kế hoạch của Người; chính Thiên Chúa

xây nhà, nhưng bằng những viên đá sống được đánh dấu bởi Thánh Thần của Người. Và Giuse là "người bảo vệ", vì Ngài biết lắng nghe Chúa, biết để Ý Chúa dẫn dắt, và chính vì vậy mà Ngài nhạy cảm hơn đối với những người được giao cho Ngài, Ngài biết đọc các sự kiện một cách thực tế, chăm chú vào mọi thứ xung quanh mình, và Ngài biết quyết định một cách khôn ngoan." [2] Như Cha đã nói với các con trước cuộc bầu chọn, và sau đó còn khẳng định lại, noi theo gương Đấng Sáng lập Hội trong việc này cũng như trong mọi thứ, chúng ta mến yêu Đức Thánh Cha mới với một tình yêu siêu nhiên và nhân bản bao la. Đồng thời, chúng ta cố bằng năng đỡ, bằng cầu nguyện và hãm mình, những bước đầu vốn quan trọng trong sứ vụ của ngài.

Mùa Phục sinh đã bắt đầu từ hôm qua. Lời Alleluia đầy hân hoan từ khắp nơi trên trái đất bay lên Trời diễn tả niềm tin vững chắc của Hội

Thánh nơi Thiên Chúa. Sau cái chết nhục nhã trên Thập Giá, Chúa Giêsu đã đón nhận từ Chúa Cha, qua Chúa Thánh Thần, một sự sống mới – một sự sống đầy vinh quang trong Nhân Tính rất thánh thiện của Người – như chúng ta tuyên xưng mỗi Chúa nhật qua một trong những mục của Kinh Tin Kính. Chúa Giêsu – *perfectus homo*, con người hoàn hảo – đã chịu chết dưới thời Phongxiô Philatô, đã chịu mai táng, *ngày thứ ba Ng ư ời sống lạ i đúng như l ời Thánh Kinh* [3], để không bao giờ phải chết nữa, và để bảo đảm cho chúng ta sự sống lại và sự sống vĩnh cửu mà chúng ta mong đợi. Cùng với Giáo Hội, chúng ta hãy thưa: *Thậ t là chính đáng và ph ải đạo khi ca tụng Chúa mọi lúc, nhất là hơ n trong những ngày này khi Chúa Kitô, Lễ Vư ợt Qua của chúng ta, đã hy sinh. Vì Ng ư ời là Con Chiên đ ịch th ực đã xoá tội trần gian: khi chấ t đi, Ngài đ ã tiêu diệt sự chết của chúng ta ; khi sống lạ i, Ngài đ ã mang lại sự sống cho chúng ta.* [4]

Với sự trợ giúp của Đấng Phù Trợ, chúng ta hãy đào sâu màu nhiệm đức tin vĩ đại này, là nền tảng của toàn bộ đời sống Kitô hữu, như nền móng của một công trình. Sách *Giáo lý Hội Thánh Công giáo* dạy rằng: "Màu nhiệm phục sinh của Đức Kitô là một sự kiện có thật với những biểu hiện được lịch sử ghi nhận, như Tân Ước minh chứng." [5] Đó cũng là điều mà Thánh Phaolô giải thích cho các Kitô hữu Côrintô: *Trước hết, tôi đã truyền lại cho anh em điều mà chính tôi đã lãnh nhận, đó là: Đức Kitô đã chết vì tội lỗi chúng ta, đúng như lời Kinh Thánh, rồi Người đã được mai táng, và ngày thứ ba đã trỗi dậy, đúng như lời Kinh Thánh. Người đã hiện ra với ông Kêpha, rồi với Nhóm Mười Hai.* [6]

Tính cách hoàn toàn đặc biệt trong sự sống lại của Chúa Kitô hiện tại ở sự kiện là một khi hồn và xác Người lại hợp nhất do quyền năng Chúa Thánh Thần, thì Nhân Tính Rất Thánh của

Người đã được biến đổi hoàn toàn trong vinh quang của Thiên Chúa Cha. Đó là một sự kiện lịch sử được chứng thực bởi những nhân chứng đáng tin cậy. Nhưng điều này đồng thời là, và nhất là, một khía cạnh nền tảng của đức tin Kitô giáo. Chúa Giêsu "trong thân xác phục sinh của Người, chuyển từ trạng thái chết sang một sự sống khác vượt thời gian và không gian. Thân xác Chúa Giêsu, trong sự Phục sinh, được tràn đầy sức mạnh Chúa Thánh Thần; Người tham dự vào sự sống thần linh trong trạng thái vinh quang của Người, vì vậy mà Thánh Phaolô có thể nói rằng Chúa Kitô là "người trời" (x. 1 Cr 15, 35-50)." [7]

Hãy suy ngẫm những gì Thánh Josémaria viết trong một bài giảng: *Chúa Kitô sống. Chúa Giêsu là Emmanue l: Thiên Chúa ở cùng chúng ta. Sự Phục sinh của Ngài cho chúng ta thấy rằng Chúa không bỏ rơi những người của Ngài . [...] Chúa Kitô*

sống trong Hội Thánh của Ngài.

"Song Thầy nói thật với anh em: Thầy ra đi thì có lợi cho anh em ; vì nếu Thầy không ra đi, Đấng Bảo Trợ sẽ không đến với anh em ; nhưng nếu Thầy đi, Thầy sẽ sai Đấng ấy đến với anh em." (Ga, 16,7) Đó là ý định của Thiên Chúa: Chúa Giêsu, bằng cái chết trên Thập Giá, ban cho chúng ta Thần Khí của sự thật và sự sống. Chúa Kitô ở lại với Giáo Hội của Ngài trong các bí tích, trong phụng vụ, trong huấn giáo, trong tất cả mọi hoạt động của Giáo Hội.

Một cách đặc biệt , Chúa Kitô ở lại với chúng ta trong món quà hằng ngày là Thánh Thể. Vì vậy Thánh Lễ là trung tâm và là nguồn gốc của đời sống Kitô hữu . Trong mọi Thánh Lễ, lúc nào cũng có toàn thể Chúa Kitô, Đầu và Thân Mình. Per Ipsum, et cum Ipso, et in Ipso – qua Ngài, với Ngài và trong Ngài – Vì Chúa Kitô là Con Đấng ở trong Ngài, là Đấng Trung Gian: nơi Ngài, chúng ta tìm thấy tất cả; ngoài Ngài,

cuộc đời chúng ta sẽ trống rỗng. Nơi Chúa Giêsu Kitô và đấng Ngài dạy, chúng ta dám nói rằng – audemus dicere – Pater noster, lạy Cha chúng con. Chúng ta dám gọi Thiên Chúa trời đấng là Cha.

Sự hiện diện của Chúa Giêsu hằng sống trong Bánh Thánh là sự bảo đảm, là cội rễ và là hoàn tất của sự hiện diện của Nguời trong thế gian.
[8]

Chúa Giêsu phục sinh cũng là Chủ thế giới, là Chúa của lịch sử: không điều gì có thể xảy ra nếu Ngài không muốn hoặc không cho phép, theo kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa. Thánh Gioan giới thiệu cho chúng ta trong sách Khải huyền về Ngài trong vinh quang tột đỉnh: *Ở giữa các cây đèn, có ai giống như Con Nguời mình mặc áo chùng và ngang ngực có thắt đai bằng vàng. Đầu Nguời tóc trắng như len trắng, như tuyết; mắt Nguời như ngọn lửa hồng; chân Nguời giống*

*ng như đ ồng đở đư ợc tôi luyện trong
lò; và tiế ng Ngư ờ i như ti ế ng nư ớc
lũ. Tay hữ u Ngư ời cầm bả y ngôi sao
và từ miệ ng Ngư ời phóng ra mộ t
thanh gươm hai lư ỡi sắc bén. Mặ t
Ngư ời t ỏa sáng như m ặt trời chói
lọi. [9]*

Vương quyền này của Chúa chúng ta trên thế gian và trên lịch sử đòi hỏi các tông đồ của Người phải nỗ lực hết sức để xây dựng Vương Quốc của Chúa trên trần gian. Đây là một nhiệm vụ không chỉ đòi hỏi phải kính mến Thiên Chúa hết lòng và hết linh hồn, mà còn yêu mến đồng loại, và đặc biệt những người túng thiếu nhất, bằng một đức bác ái triu mến và hiệu quả, *bằng việc làm và c hân thật* [10]. Vì vậy, chúng ta hiểu rõ, như Thánh Josémaria đã viết: *sự nôn nóng , bồn chồn, và lòng mong muốn không yên nơi nhữ ng ngư ời có tâm hồn Kitô hữu tự nhiên (x . Tertullien, Biện hộ 17) không thể cam chịu sự bất công cá nhân và xã hộ i mà trái tim*

*con ngư ời có thể. Bao nhiêu thế kỷ
con ngư ời chung sống với nhau mà
vẫn còn biết bao hận thù, tàn phá,
cuồng tín, tích tụ trong ánh mắt của
nhữ ng ngư ời không muốn nhìn thấy,
và trong tim của nhữ ng ngư ời không
muốn yêu. [11]*

Các con biết đấy, đó là một trong những mối quan tâm mà Đức Tân Giáo Hoàng đã biểu hiện trong những giây phút đầu tiên của sứ vụ của Ngài. Thúc đẩy bởi gương sáng và lời dạy của Thánh Josémaria, mỗi người chúng ta, trong môi trường làm việc của mình, hãy tiếp tục thực thi lòng bác ái của Chúa Kitô và chăm lo đời sống siêu nhiên và vật chất của tha nhân. Đừng bao giờ quên là Opus Dei được sinh ra và được củng cố, theo thánh ý, giữa những người nghèo và bệnh nhân ở những khu phố hẻo lánh nhất của Madrid, và rằng Đấng Sáng lập của chúng ta đã chăm lo cho họ với lòng quảng đại và anh hùng, hy sinh nhiều thời gian

trong những năm đầu của Hội. Ngài viết vào năm 1941: *Các con không cần nhớ lại, bởi vì các con đang sống đi ều đó, rằng Opus Dei đư ợc sinh ra giữa nhữ ng ngư ời nghèo của Madrid, trong các bệnh viện và các khu phố khốn khổ nhất: chúng ta tiếp tục chăm sóc ngư ời nghèo, trẻ em và ngư ời bệnh. Đó là một truyền thống không bao giờ bị cắt đứt trong Hội.*
[12]

Một vài năm sau, Thánh Josémaria đã hoàn chỉnh lời giảng dạy này bằng những từ ngữ rất rõ ràng mà cho dù thời gian trôi qua vẫn giữ được tính thời sự của chúng. Ngài viết: *Trong thời kỳ lộn xộn này, ngư ời ta không còn biết đâu là hữu, đâu là trung dung, đâu là t ả trong chính trị và lãnh vực xã hộ i. Nhưng nếu từ cánh tả mà ngư ời ta đ ạt đư ợc những quyền lợi cho ngư ời i nghèo, để họ có thể thỏa mãn quyền đư ợc sống với tiện nghi tối thiểu, quyền làm việc, quyền đư ợc trợ giúp khi bệnh hoạn,*

quyền giải trí, quyền có con cái và có thể nuôi dạy chúng, quyền có tuổi già và được chăm sóc, thì tôi sẽ là người cánh tả hơn ai hết. Dĩ nhiên, là trong khuôn khổ của học thuyết xã hội của Hội Thánh và không thỏa hiệp với chủ nghĩa Marx hay các chủ nghĩa vật chất vô thần, hoặc với các đấu tranh giai cấp, bài trừ Kitô giáo, bởi vì chúng ta không thể nhân nhượng trên những điểm này. [13]

Đấng Sáng lập đã đặc biệt đau khổ vì sự thiếu tình yêu và lòng bác ái đối với người nghèo mà người ta thỉnh thoảng bắt gặp ngay trong những người Kitô hữu. Của cải thế gian chỉ được chia chát giữa một số người; các tài sản văn hóa thì bị nhốt kín trong một số hội nhóm. Còn ngoài kia là cái đói cơm bánh và kiêu thức, và sự sống của con người, vốn thánh thiện vì đến từ Thiên Chúa, bị đối xử như những sự vật đơn giản, như những yếu tố trong một bài toán thống kê. Tôi hiểu và chia sẻ nỗi sốt ruột đó,

*đi ề u làm tôi hư ớng nhìn lên Chúa
Kitô, Đ ấng đ ã không ngừng mời gọi
chúng ta thực hành điều răn yêu
thương mới .*

*Tất cả những hoàn cả nh mà chúng ta
đ ối mặt trong cuộ c đ ời là nhữ ng
thông đi ệp từ Thiên Chúa đ òi hỏi từ
chúng ta một lờ i đáp tr ả tình yêu,
một quà tặng là chính chúng ta cho
tha nhân. [14]*

Các con thân mến của cha, chúng ta
hãy suy gẫm những lời này và hãy
làm cho chúng vang đến tai nhiều
người, để điều răn mới của đức ái sẽ
chiếu tỏa trong đời sống của tất cả và
như Chúa Giêsu muốn, sẽ nên dấu
chỉ phân biệt các môn đệ của Người.
[15] Cha ước mong chúng ta hãy đào
sâu những lời Tin Mừng này: *Gavisi
sunt discipuli viso Domino* [16], sau
khi Chúa Giêsu Phục sinh, các môn
đệ vui mừng khi thấy Chúa. Chúng ta
cũng hãy nhớ rằng Thầy luôn theo
sát chúng ta, và rằng chúng ta phải

khám phá ra Ngài và chiêm ngắm Ngài trong mọi hoàn cảnh, phi thường và bình thường, của cuộc sống mỗi ngày. Chúng ta hãy xác tính điều Thánh Josémaría khẳng định: Hoặc chúng ta tìm thấy Chúa Giêsu Kitô trong cuộc sống hằng ngày của mình, hoặc không bao giờ chúng ta tìm thấy Ngài. Vì thế, sau chiến thắng của Đức Kitô, sau khi đã nhận được bảo đảm rằng Người tin tưởng nơi chúng ta, chúng ta đã mang đến một nhịp điệu mới cho cách sống của mình với *gaudium cum pace* , niềm vui đầy bình an, chưa? Cách sống ấy có một nội dung thực sự, vừa siêu nhiên và tự nhiên, chưa?

Suốt tháng này, cùng với niềm vui của Hội Thánh nhân dịp lễ Phục Sinh và khởi đầu sứ vụ của Đấng Kế vị mới của Thánh Phêrô, chúng ta còn có những lý do bổ sung để vui mừng liên quan đến những người thân yêu, đặc biệt là kỷ niệm Rước lễ Lần đầu và Thêm sức của Thánh Josemria,

ngày 23. Thật là dịp tốt để xin Ngài chuyển cầu cùng Chúa, trong những tuần lễ tới, để Người ban ánh sáng chan hòa và sức mạnh của Chúa Thánh Linh cho Đức Thánh Cha Phanxicô, cho Hội Thánh, và cho nhân loại! Cha không giấu các con là cha ngấm lại trong vui mừng lịch sử của Opus Dei, *lịch sử của lòng thương xót của Thiên Chúa*, và cha cầu xin Ba Ngôi Rất Thánh cho các con cũng sống những sự kiện này không chỉ như những kỷ niệm đơn thuần, nhưng với niềm vui nhìn thấy bàn tay Thiên Chúa trên con đường của Hội và trong cuộc đời của Thánh Josémaría.

Với tất cả tình thương, cha chúc lành cho các con,

Cha của các con

+ Xavier

Roma, ngày 1 tháng 4 năm 2013

Ghi chú:

[1] Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI, Bài giảng khởi đầu sứ vụ Phêrô, 24/4/2005.

[2] Đức Thánh Cha Phanxicô, Bài giảng khởi đầu sứ vụ Phêrô, 19/3/2013.

[3] Sách lễ Roma, Kinh Tin kính Công đồng Nicea-Constantinople.

[4] Sách lễ Roma, Kinh Tiền tụng 1, mùa Phục sinh.

[5] Giáo lý Hội Thánh Công giáo, số 639.

[6] 1 Cr 15, 3–5.

[7] Giáo lý Hội Thánh Công giáo, số 646.

[8] Thánh Josémaria, *Khi Chúa Kitô đi qua* , số 102.

[9] Kh 1, 13–16.

[10] 1 Ga 3, 18.

[11] Thánh Josémaria, *Khi Chúa Kitô đi qua* , số 111.

[12] Thánh Josémaria, *Giáo huấn* , 8/12/1941, số 57.

[13] Thánh Josémaria, *Giáo huấn* , 5/1935 / 14/9/1950, ghi chú 146.

[14] Thánh Josémaria, *Khi Chúa Kitô đi qua* , số 111.

[15] X. Ga 13, 34–35.

[16] Ga 20, 20.

dev.opusdei.org/vi-vn/article/thu-uc-
giam-quan-thang-4-nam-2013/
(08-08-2025)